

Szerkesztőségi iroda:

Főter. Szt.-Ferencziak háza, ons let, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendő a felírói díjak nyilatkozata és a hirdetések.

Hirdeték jutányos számításnak

MŰRAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Műraközi irodai üzemeltető szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Műraközi takarékpénztár” az „Aló Muraközi-Takarékpenztár” és „Üzemeltető-szövetkezet” s a Muraköz-hegyvidéki közelművelési „Ünképzet” közösen kiadja a Műraközt.

Előzetési árak:

Egész évre 4 forint
Fél évre 2 forint
Negyed évre 1 forint
Egyes szám 10 kr.

Hirdetők még elfogadottnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl
Brünnen: Stern M.

Nyitárter petitsora 10 kr.

Egy kis közoktatás.

IV.

A lány 12 éves korában úgy ahogy elvégzi a 6 elemi osztályt Mit tegyünk vele? Tovább taníttatásáról miként gondoskodjunk? Az osztály ismétlése nincs hasznára, társainak pedig hátrányára van inkább, mert újat nem tanulván, unatkozik s így figyelmének ébrentartása, fegyelmezése is nehezebb. A varrósiskolába adni még kora, hibás is, mert testileg nem fejlődék ki eléggé. A konyhába állítani hasonlóképpen nem lehet még, többet ártanak, mint használnak vele. Nem marad tehát egyéb hátra, mint a lányt otthon tartani, ahol, nem mondjuk, hogy rosszat tanulna, hanem elfelejti azt, amit tanult; olvasmányait legjobb esetben a regények alkotják, melyek megmúgytelyezik, ábrándozóvá, vagy igényeket támasztóvá teszik.

Az anyagilag szerencsésebb szülők pedig, akik érdeklődnek leányok tartásán, hogy lányaik az elemi ismereteken fölül egyebet is tanuljanak, küldik őket — zárdába. Egyrészt nem is lehetnek különben, mert válogatni nem igen lehet. Küldik tehát őket vagy Varazsra, vagy Marburgba nevelésbe és — német szóra. a magyar lányokat, — innen Csáktornyáról ahol minden lépten nyomon németül hallanak beszélni! És vajjon mit tanulnak ott? Kevesebbet még mint itt, az elemi iskolában, vagy, ha annyit is, rosszabbul Olyan nyira nem felelnek meg e zárdák céljainak, hogy a »cursus« bevégeze után — mely, hogy az ott létező bámulatos rendszertelenség mellett, ahová a tanuló abba az osztályba meh, melybe akar, csak az a fő, hogy a kospénzt rendszeren lefizesse; meddig tartson, a szülő től függ, mert meg lehet azt szakítani minden évben, a »cursus« mindenkor be van fejezve, — ismételtük, oly annyira eredménytelen ott a tanítás, hogy a leány a zárdából hazakerülvén ide való tanítónak adatik, repertájon rajta az, mert hát a pukedlikén meg a német szellemén kívül egyebet nem is hozott magával. S ez az eset még a szerencsésebbek közé tartozik, amikor, pedig ez nem szokott mindig így lenni, elismerik a helybeli tanítónak képzettségét és fölényét az ide fajta tanítókkal szemben. De, hát hová lett a magyar genius, melyről most oly divatos beszélni? Annak ugyan beadtak! A német szó divatossá válik, a magyar nyelv kezd nem eléggé hajlékony lenni művelt társalgásra. Járatták az »Ueber Land und Meer«, »Modewelt« s tudja Isten minő német journalokat még, amelyek a zulu-kallerokkal, kamerunbeliekkel sokkal inkább foglalkoznak, mint a magyar viszonyokkal. Ezen épüljenek azután a mi honleányaink! — Vasárnaponként a schwesterektől kapott, vagy azok által chikkesebbnek talált német

imakönyvet veszik kezökbe, hogy Isten igéit a templomban abból merítsék Akárhányszor van alkalmunk erről meggyőződ-nünk, mert nem egy van a született magyar úri leányok között, ki német imakönyvből imádkozik. S ha ez divatos az úri osztályoknál, mit szöjjünk akkor az alsóbb osztálybeliekről. Az köz tudomásu, hogy a helybeli nők egy része, nem hogy idegenkednek a magyar társalgástól, mert ők is jó honleányok de még is terhesnek találja azt. Sokkal kényelmesebben végzi ezt németül. (Az igaz, hogy erre a viszonyok is befolyolnak.) Ne csodálkozzunk tehát a fölött, hogy az alsóbb osztálybeli u. n. polgárlányok társalgás közben rikkán használják a magyar nyelvet, beszélnek inkább németül, pedig nem ez az anyanyelvük. És ebben van a furcsaság! Az elemi iskolában horvátul nem tanulnak, németül se sokat, annyit legalább nem, hogy ez utóbbit elsajátítsák; s mégis, amikor a horvát nyelvet úgy látszik beszélni röstellik, nem magyarul, melyet pedig teljesen elsajátítának, hanem németül társalognak. S hogy ez így van a szülői házban kell az okát keresnünk, meg abban, hogy az iskolát igen korán elhagyják. Nálunk pedig ez nagy baj, ahol a nyelvet illetőleg az élet az iskolával összhangban nincsen. Állítunk föl csak polgári lány iskolát, majd meglátjuk, mennyire megváltozik rövid idő alatt minden. A fiúk az elemi iskolában szerzett magyarságukat el nem hagyják, mert ott van a polgári fiúiskola, mely ezt bennök megerősíti. A lányokkal is így lesz, ha tanulásukat ily korán félbeszakítani kénytelenek nem lesznek. Úgy látszik, a mi lányaink, ha megtanulnak is magyarul beszélni, a magyar szellem még mindig hiányzik bennök, az a négy vagy hat esztendő nagyon rövid idő arra nézve, hogy mint a fiúk teljesen megmagyarsodjanak, más csak azért is okvetlenül gondoskodnunk kellene a módozatokról.

Megyéinknek igen derék tauf-ügyelője van, aki ügyünket melegen terjesztené a kormány elé. Városunknak is igen buzgó, tehetséges és befolyásos férfiak vannak. Álljanak az ügy élére, indítsák meg a mozgalmat! Hódják meg már egyszer a széltiben hangzó panaszokat a fölött, hogy a szülők lányakkal nem tudják, mi tevéők legyenek. Híjják össze a város lakóit közös értekezletre, amelyen az ilyenmő intézet fölállításának szükségességét kimondják. Illetékes helyen egy ügyes memorandum, hisz-szük, nem téveszti el hatását. Igaz, hogy a kanizsaiak ebbel kérését a kormány visszautalita, rámutatván a gyarló pénzügyi viszonyokra, de az is igaz, hogy Zala-Egerszeg tavaly már megkapta iskoláját. S akár megkapta az egyik, akár nem a másik, ne tartóztassuk magunkat a lépésektől vissza, mert a mellett, hogy a jelek szerint a stagnációból szerencsésen kibon-

takozunk már, kérésünk teljesítését biztosan remélhetjük már csak azért is, mert a város mintaszerű elemi iskolát a társadalom költséges kiseddévő-intézetet tart fenn saját erejéből, különösen pedig azért, mert a háttaron vagyunk, ahol a sikeres magyarosítás forog kérdésben. Pedig egy minden ízében magyar Csáktornya nem lehet közömbös dolog a kormány szeméi előtt!

Tüzelőfahiany.

A minden háztartásnál oly nevezetes és nélkülözhetetlen tüzelőfa beszerzése minálunk mindinkább nehezebbé válik. Az alsó vidékiek a Murán-tuli erdőségekben méregdrágán veszik a tüzelőfát; Kottoriba állítva egy régi öl tölgyfa 8-10 fruba kerül, Csáktornyán s vidékén is jól megdrágult már; hol eddig a tölgyfának régi ölét 5-6 frton vettük, ott most már a nyár derekán 7-8 frtra tartják s holmi fűz és egernyefa is elkel 6-7 frton, ami viszonyainkhoz képest csakugyan ádaga! Mi lesz a télen?

Földmívelő népünknek eladni való fája nincs, mi van, az oly csekély, hogy számba sem vehető, az uradalom pedig utolsó éveiben annyira megnyírbálta közlebbi erdőszégeit, hogy onnan már mitsem kaphatunk, a távolabbiakból pedig csak méregdrágán szerezhetjük a tüzelőfát.

E műfoglalva jogos afeletti aggodalmunk: hol szerezük jövőben a fát?

Nézetem szerint helyén való dolog volna, ha egyes községek behatóbban foglalkoznának a fatenyésztéssel. Például ama üresen álló kopasz legelőket, melyeken marháink tengődnek, mind be lehetne ültetni gazdasági fákkal, legyenek azok akármilyenek is. Mert így a marha üditő árnyékot, gazdáink pedig még is egy kis fát kapnának.

Közégeink s utaink körül czen állnak az üres árkok, gödrök, töltések s más haszontalan helyek, melyeket mind csekély költségen be lehetne fásítani.

Továbbá az erdészet feletti hatóságoknak szigorotabban kellene arra ügyelni, hogy — akár községek, akár uradalmak — hol erdőt irtanak, ott ugyanannyit ültessenek is. Így az apadással évről évre parallellában futna a szaporodás, mert valóban sajnosan lehet tapasztalni, hogy az irtásokat alig pótoljuk csak egy csekély százalékkal!

Egy kissé nagyobb lelkesedés a fatenyésztés iránt, másrészt szigorú felügyelet a már meglévő fák (erdők) felett, elszátna néhány év múlva a faszükség iránti aggodalmainkat.

FAGYOSY GY.

KÜLÖNFÉLEK.

— A király születése napja évtordulón, és hó 18-án a csáktornyai róm. kath. templomban és az izr. imaházban ünnepi isteni tisztelet tartatott. A középületeken nemzeti zászlók lengtek. — Ugyancsak Sz. István király napján is ünnepi díszet öltöttek a középületek.

— **Királyi Gal** a csáktornyai választókerület orsz. képviselője tegnap, a délutáni vonattal városunkba érkezett. Isten hozta szeretett képviselőnket választókerületébe! Pártkülönség nélkül örül a polgárság képviselő úr megérkezésén és siet őt üdvözölni. A házakon zászlók lobognak. Tegnap este Ziegler Kálmán kir. közjegyzőnél, tiszteletére bizalmasabb körben souper volt; ma délelőtt képviselő úr látogatásokat fogad, délután egy óraker a »Hattyu«-ban bankett rendeztetik, amelyre pártkülönség nélkül már is számosan jelennek ztek. Egy teríték ára 2 frt. Holnap képviselő úr Perlakra jár.

— **Esküvő.** Jaskó Károly esáktornyai áll. tanítóképezési tanár, Nagy Bányán és hó 18-án tartotta esküvőjét György Etelka kisasszonnyal, a pápai polgári iskola tanítónőjével, György Endre országgyűlési képviselő és György Aladár író nővérével. Tartós boldogságot kívánunk a frigyhez!

— **Pajor István** királyi tanácsos, Nógrád megye árszaszéki elnöke időzük városunkban iskolatársánál Szakonyi urnál — Már tavaly említettük lapunkban a két jóbarát véletlen összetalálkozását 50 év múlva. Pajor úr leginkább Csalongyai néven az irodalom terén is működik s a felvidék jótékonycselekvő ünnepélyein mint kitűnő prolog ír ismeretes. — A napokban Budapesten megtartott anthropologiai kongresszuson Wirchownak Darwin-elienes toszája alkalmából Pajor úr a következő epigrammot rögtönözte és küldte be lapunknak:

DARWIN és WIRCHOW.

Darwin mondta: majom volt ősi időkben az ember, Es belenyugék e tanba az emberiség.
Most Wirchow jó és ezáolja majomni elődét;
Kérdés: tūri-e majd a majomember e tan?

CSALONYAI.

— **Gyászir.** Fősl Frigyes es. kir. nyug. tábornok és a vaskorona-rend lovagja élete 60-ik évében, e hó 22-én Krizsoveczen vejenél Wrana Róbert bírtoknál elhunyt. A boldogult holtteteme e hó 24-én a mura-siklósi temetőben a rokonság és több tisztársának részvete mellett tétetett örök nyugalomra. Áldás porain!

— **Új ügyvédi iroda** Dr. Bárdó György köz és váltó ügyvéd, Ziegler Kálmán esáktornyai kir. közjegyző helyettese folyó évi szeptember 1-én Csáktornyai ügyvédi irodát nyit. Irodája és lakása a lőtér, dr. Krasovetz Ignác orvos házában lesz.

— **Kottori városi r. kath. népiskola** m. tanévi értesítőt vetük. Közlí Steinauer József vezér-tanító. A magyar és horvát nyelven szerkesztett értesítőből kitűnik, mi szerint a város és a tanestület mindent elkövet, hogy a helyi iskolázás színvonalát emelje. Beiratkozott 123 fiú és 120 leány-növendék, kik közül 35 fiú és 46 leány haza kellett küldeni tante em és tanerő hiánya miatt. Az ötödik tanerő alkalmazása folyamatban van. Az iskola jötevéi között főleg Ujlaki Hirschler Miksa min. iskolalátogató tünik ki aki 30 szegény tanulót látott el tankönyvvel. Az intézetnek van faiskolája is. Az értesítő (II. évfolyam) Kottori város iskolái szép emelkedésének tanubizonyossága és például szolgálhat több muraközi, hasonlépességű és gazdagabb

községeknek, amelyek szépen gazdálkodnak, spórolnak, hogy annál többet veszítsenek gyermekeik és községük szellemi előmenetelén. Kottori minden állami segély nélkül, a maga erejéből emelte iskoláit. Csak néhány évvel ezelőt a régi mói szerint egy tanítójuk volt s most ötre emelték a tanerők számát. Éljenek a Kottoriak!

— **Kérelem.** Tisztelettel felkérjük Toplak Mária asszony, a draskovezi volt tanító özvegyének ismerőseit, miszerint nevezett özvegy hollétét szíveskedjenek akár e lapok szerkesztőségével, akár a megyei kir. tanfelügyelőséggel mielőbb tudatni.

— **Tűz.** Goricsán községben e hó 16-án tűz ütött ki. Elégett 6 gazdasági és melléképület, továbbá több gazdának takarmánya. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— **Ethnologiai Közlemények** cím alatt Dr. Hermann Antal tanár, a magyarországi néprajzi társaság titkára (Budapest, Atilla-utca 47.) kiválóan érdekes, időszakos folyóiratot szerkeszt. Figyelemmel ki ér minden magyarországi népművelő mozzanatot, az ide vonatkozó adatokat szorgalmasan gyűjti s a külfölddel német nyelven közli. A 3. füzet e napokban hagyta el a sajtót. Van benne magyar, német, horvát, román, vend, cigány stb. vers, közlemény és egyéb népművelő adat. A jeles folyóirat minden számában megemlékezett Muraközről, lapunkról s annak népművelő közlemén ér. Az I. évfolyam (4 füzet, 35 iv) ára 5 frt.

— **Jókai Mór** legújabb regényének: »A lélekidomár«-nak Révai testvéreknél megjelenő füzetes kiadásából szerkesztőségünk a nevezett kiadóhivatal után most kapta meg a 24. és 25. füzetet. Most, midőn a gyorsan gördülő eseményből már okvetetlen következteljük, hogy a nagy-szabású munka immár befejezéséhez közeledik, mintegy önkéntelenül is visszagondolunk arra a valóban mesés hatásra, melyet a regény első íveinek elolvasása gyakorolt reánk. A regényről szólván, lehetetlen az, hogy ismételtlen meg ne emlékezzünk magától e vállalatról is, melynek kibocsátásával és terjesztésével Révai testvérek igaz érdemeket szereztek maguknak. Ők tették lehetővé, hogy Jókai legújabb regényét ma mindenki potom áron megszerezheti, mert amidőn elő regény mnt amilyen »A lélekidomár«-ny a 25-ik füzetben vége felé jár, az egész öt kötetes regénynek ára szót sem érdemel, oly csekély, — mert hát egy-egy füzet 20 krajczár. — Előfizethetni lapunk kiadóhivatalában.

— **MEGYEI HÍREK.** A Keszthelyen alapítandó balatoni múzeum czéljaira a város tanácsa az új városház tanácstermét engedi át. A muzeumi bizottság megalakításával Dr. Dunst Ferenc sz. apátplébános, a Balaton egylet egyik alelnöke bizott meg — Br. Hornig Károly megyés püspök a sümegi nő egylet alapító tagja lett. — Pámer Antal keszthelyi ügyvéd 64 éves korában elhunyt. — A keszthelyi vasút folyó évi július végéig bevett összesen 1653756 frtot. — Gróf Hugonnyai Kálmán nagykanizsai kir. törvényszéki bíró jegyvet váltott Molnár Viktoria kisasszonnyal Nagy Kanizsán. — Dr. Jenvay Géza Sümegen ügyvédi irodát nyitott. — Dr. Iso János a zalaegerszegi kórházba másodorvossá nevezetelt ki. — Lazsáknak Pálmai Inkey-család sírbolt-kápolnájának teteje leégett.

„THE GRESHAM“ életbiztosító-társaság Londonban. Ausztriai fiók: Bécs Gisellastrasse 1. a társulat házában. Magyarországi fiók: Budapest Ferenz József-ter a társulat házában. A társulat vagyona 1888. június 30. 102 816 222 47 fr. Evi bevétel jünelök és kamatból 1888. évi június 30. 19 161 298 73 fr. Kifizetések, biztosítási és járadék szerződések után és vissza-

vásárlásokért stb. a társulat fennállása (1848) óta 205.158.010.— fr. A lefolyt tizenkét havi üzlet-időszakban a társulatnál 50.971.150.— fr. ról szóló ajánlatok nyújtattak be és ezzel a társulat fennállása óta be-nyújtott ajánlatok összege 1 561.757 689.— fr. emelkedett. Előjárók és díjazások melynek alapján a társulat a környéket kiállítja, valamint bevallo-ívek ingyen szolgáltatnak ki az osztrák-magyar birodalom nagyobb városában tartózkodó úgynök urak és az osztrák és magyar fiókok által.

Szerk. üzenetek.

— **Goricsán.** »A hűtelenhez.« Némi javítással közölhető lesz. Kérnénk arról a vidékről esetleg tudósításokat, ha valaki előadja magát. — »Zensko productvo.« »Stare i nove čizme« és a többi aprósdát köszönettel vetjük. — **Viztelec** (v. Cs. J. A lap megrendelt helyére megindított. — **Csáktornya.** Szakoly. A közlemény vetjük. Jó.

CSARNOK

A Z É J I Z E N E.

tra: **Solyom**.

(Folytatás.)

Olahgytunk a trafikát szegénylővel. Midőn tíz vagy tizenöt lépésnyi távolról viszapillanték, egy felnyitott kis ablaklőkon éppen akkor dugta ki Abraham a fehér hálóspikát (hahem a leje is benne volt am.)

Na hiszen meg ez is elaltala ám! — gondolám. — Ez most bizonyosan Gusztávot akarja, Örszikenek fivérét, beaztatni a papnál: pedig noha 6 is itt van, ugyan ártatlanul kerülne ám a csávába!... Gyula volt ennek a mestere; csak meg ne tudja a menyecske!

János ez alatt elinalt közölünk, mint Matyi az újonozás elől; mi azonban, mint elhatároztak, Galambái uram háza elé sietünk, mely a helység tulsó végén épült és Örszike kisasszonynak a tervezett éji zenét el is buzattak becsületesen, még pedig oly fölségesen sikerült Bökének kedvenc dalait a hegedűre mondanom, hogy már előre búszke önrzettel gondoltam a reggeli diadalra!

Ejji zene után eloszlott a társaság, én leg-abb előadték tőlük.

Piros Pünkösdi napja lön.

Felgattott idegzetemen az álom erőt venni nem bírt; telőtözöm és a szabadba mentem.

Fenséges szép jelenet! Az ébredő nap kandi sugarai nem törhetvén át a luhatár parkányán, a távolban kékölő bérceken: biborviszonyuk megaranyozta a szélesyelen száguldo föllegeteket, a ták ifju lombjain tirkos sóhajással reszket a vándor szelő; talán a szerelem édesen-e, edő hangján csattogó fülemlet kéri halgatásra, hogy a virágok titkait elesse, midőn a felkelő nap első sugári szűz kelyhűkből a harmatot felesköl-jak. Fökelt már a nap; mint egy óriás arany-peceset ott van az istenség egyszerű okmányán: az égen; magasztos megjelenése megdöbbené a természetet. Eltűnt a szelő, halgat a csalogány; egyedül a pac-irta éneki hajna-dalát fenn a magasban, közelebb érezvén magát Istenhez, mint a többi teremtmén ek.

Midőn a kertből kitélő jövek, egy terebélyes hársfa alatt Jancsít pillentám meg; fedetlen fövel és összetont karokkal bámult maga elé, az illatos hárs apró virágármái száguldogván körűle.

— Jó reggelt Jankó! — szó itám meg. — Hát kialudtat-e már az éjjeli dinom-danomot? Na az ugyan egy cseppet se volt rendőn fiu: hogy közölünk eligőzölőgel! Nem tudom, mit mond Böske, ha megtudja?! Hej pedig beh fajtúntosan elhuzattuk azt a te keserű nótádat! Majd a bieskám nyit ki a zsememben örömbömben!

— Barátom! — szedegeté Jancsi arcvonásit keserű pászmákra — ne említsd az etet; mert ha rágondolok, most is megborzad a hatám! — Ugy-e?! Hát engem miért larmáztál fel? Most olyan vagyok én is, mint a sült hal... Jer, menjünk séálni.

— Nem megyek én! — és rázá fejét keserűn.

— Nem-o? Hát Böske kisasszonyhoz eljősz-e tíz óra felé?

— Én? — pattant fel Jancsi — ugyan hogy mernek oda menni? Csak tudám: ki lözte ki ezt az éretlen tréfát? — és marokra szoritott kezét felemelte.

— Na bizony, még utóhára valami gyula-párba! lesz a vége! — tréfalózzam. — Anyit azonban mondhatok Jankó, hogy olyan országos

valami nem történt, amiért annyira fel kellene indulni.

Tíz órák Galambháziékhöz mentem. Böske epeu a ház előtti virágos kertben egyenletű piciny lábaeskájával lühető a mi eji-feli nyomaikat; de engem megpillantván, kis kacsójával előbb fenyegetett, azután magához integetett. Nem koppani ugyan ijedtemben oltant a szívem, mint midőn a tyuk alámában lecsik a kakastől, hanem ennyit gondoltam: „Lesz ma ismét panasz!”

— Önök ugyan gyönyörű mákvirágok! Abrahám az öreg bolos ma korán reggel itt volt. Gusztit akarta a papának bepanaszolni.

— És ugyan miért, ha szabad tudnom? — Ugyan csak ne tetesse magát!.. Mintha bizony az egész világ nem tudná, hogy Önök, — különösen Janesi — éji zenét csináltak a szép Sarlótának. Tudok én már mindent! Na de hiszen — és jól láttam én, hogy előkötője sarkával a szemét törülgeté.

Megállott a gondolatom, mint a nap, midőn Józsué megállította! Nem tudtam elgondolni, hogy tud olyan okos nőszemély, mint Erzsike, a nélkül, hogy biztos tudomást szerzett volna magának, ily elhamarkodott ítéletet hozni?!

— De nagysám! — folytattam a párbeszédet — fogjon meg, mert azonnal szörnyet halok bámulatomban! Az a szegény Janesi oly ártatlan, mint a ma született gyermek!

— Az ám! Ugyan ve-e egy ártatlan fiatal ember a világon?... Nem érdemlik, hogy az ember...

E közben Gusztáv is elősompolygott nagy mámorosan; midőn azonban a beszélgetés megszakított fonalát összekötöttük volna, az öreg ur is ott termelt, még messziről idomítván száját valami éles magánhangzó kiejtéséhez.

— Ti ugyan derek ívek vagytok!

— Ejnye Galambházi ur! — esém szavába — beh jó szímben van! Bizony még megpósolhat!

— Ugyan-e? — és öntetszőleg simogatta szakálát az öreg ur.

Jól ismerem én az öreg bühjét; lett mind-árt jobb kedve. Csak még öt percig ne harangoztak volna be!

— Most templomba! — buzdífta bennünket az öreg úr — halljátok, hogy most harangoznak. Galambháziék a templomba eiksérvén, magam pedig haza mentem. Szobámban Janesi volt.

— Hó! — szólék. — Hát te itt Jankó? Még pedig amint látom, nagyon nyakadba kerítettél a bühánatot! Ugy úlsz, mint a vargánya gomba a sűrűben. Még ez a lurkó is olyan szomorú arcot vág mellette — és Janesi kutyá já megsimogatátum.

Nem is haderített rám! — Fiu! — folytattam — hát annyira vagyunk? Talán csak reám is nebeszelsz?

— Az egész világra! — fakadt ki. — Szeretném az egészet porrá zúzni; új gymnát csinálni, hogy tökéletesebb alakokat idomíthassak belőle! Nézd, ez borzasztó! ez hallatlanság!!! és úgy felszókott az asztalról, hogy a tinta is kilöcsesant a kalszmárisból.

— No János! fut a tinta! Becsukjam-e az ajtót? Na de nem baj; van még annyi, hogy még a végrendeletedet is megíratod veie!

— Nézd e nyomorult papirszéletet! keserget, földült boldogságom e hitvány rongyát! — és levelet vont elő zsebjéből.

Én mindjárt gondoltam, hogy valami gyöngéd kacsók irhattak, mert nagyon szép cöppkés volt a széje; hát még belől! Az a sok pingált nefeletjs, mely idővel elharvad, még az a csököledző galambpár, mely szinten nem soká marad egy helyen, — mind igazolták sejtelmemet.

— Halljad — törő meg Janesi a csendet — mit ir Böske — és átnyújtá a levelet. Illehető: nem volt annyi ereje, hogy azt előt em leelővassa.

(Folyt. köv.)

Vasúti menetrend CSAKTORNYÁN.

Indul	Napszaka	Óra	Perce	Idő	Gyors- posta és vegyesv.
Pragerhoi felé	Reggel	6 26	Prágai		postav.
"	Délután	4 13	"		"
"	Ejfel	1 14	"		gyorsv.
Kanizsa felé	Reggel	5	Bpesti		"
"	Délben	11 55	"		postav.
"	Ejfel	10 26	"		"
Zágrábbá	Reggel	7 10	"		vegyesv.
"	Délután	4 36	"		"
Varazsdig	Este	10 31	"		"
Érkezik					
Pragerhoi felé	Reggel	4 49	Prágai		gyorsv.
"	Délben	11 27	"		postav.
"	Ejfel	9 58	"		"
Kanizsa felé	Reggel	6 36	Bpesti		"
"	Délután	4 17	"		"
"	Ejfel	1 29	"		gyorsv.
Varazsdról	Reggel	4 47	"		vegyesv.
Zágrábból	Délután	11 27	"		"
"	Este	9 12	"		"

FELELŐS SZERKESZTŐ MARGITAI JÓZSEF.

VI TECAJ

VU ČAKOVCU 25. AUGUSTUSA 1889.

BROJ. 35.

Urednička pisarna:
Glavni pišice, fraterska hiža, živo na kondignaciji. — S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tšude se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:
Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i ošnanje pošiljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Službens glasnik: „Medjimurskoga podpomogajućega činovničkoga društva „Čakovečke šparkske“, „Medjimurske šparkske“, „Dobro-Medjimurske šparkske“ i „Podpomogajućega društva“ „Gornjo-Medjimurskoga kulturnoga društva“.

Potrebna drvah.

Priskiba drv, koja su nam tak ne bhožno pri svakoj hži potrebna, svaki dan letješa postaje. Dolnji medjimurci pribavljaju si je iz šumah prekomurskih i to za jako skupu cenu. Jeden stari klafter hrastovih drv vu Kottoribi postavljeno košta 8 10 i više fotintov; vu Čakovcu i vu pokrajini isto su tak draga, a tam, gde smo do vezda hrastova drva dobili za 5-6 frt vezda već sredini leta koštaju vno go više a kakovogod jaguelova i druga melka drva trite se već po 6-7 frtov, kaj primereno k našim okolnostim, bormeš je prepreveć skupo! A kaj bađe v zimi?

Pojjedelski naš narod neima drv za prodati; ako gdekaž ima, to je tak malo, da si niti v račun vzeti nemore, grof pak je vu zadnjih par let bližnje šume tak skrél, da odovud baš nikaj čekati nemoremo još vno go let, a iz dalešnjih šumah moremo samo za jako skupu cenu drva nabavljati.

Po tom anda podpunim pravom zihavamo; Gde budemo vu buduce drva nabavljali?

Po mojem mišjenju jako bi bilo dobro, da bi pojedine občine vekšu vagu polagale na povanje gospodarstvenoga drevja. Na peldu: Sve one grabe, jirke, n sipe i druga prazno stojeća mesta, velike trate i pašniki, gde nam sunce marhu celi dan muči i kole, moglo bi se s gospodarstvenim drevj-m

uz mali strošek nasaditi. Po tom dobila bi marhu zd avo sence a gospodari imali bi ipak nekaj drv za nekoliko let. Na jezere mekot imamó praznih i golih tratinah i pašnikov!

Nadalje morala bi šumarstvena oblast na to oštreće paziti, da se občinam ili pojedinim gospodėjim nedopusću po volji krćiti, koliko pak gđ izkrće, toliko imale bi najjednakrat i na novo zasaditi, ar ovak bi krćevine novi mladi nasadi po malom dostigavali. Zal sma je bormeš ist na, da se dandanas krćevine samo vu najmensem procentu s mladem nadomešćuje!

Ma go više brige okolo povanja drevja, s druge strani pak oštreća pazka i španje, na obstojećem drevju (šumah), pak budemo prez brige za drva!

ZIMOTRPIĆ GY.

ZABAVA.

MARIJIN KIP.

Napisal: Glad Ferencz.

IV.

Ne rećna Roza nije mogla cele nećeći stisnuti. Malo njju je neprestano mućila, ječi bi njezin Ivan mogel to vćimiti, kaj je vu pjanstvu govovil. Navadno se veli: kaj čovek trećen miš, to pjan govori.

Ljudomorstvo! Već sama ova reć zadaje čoveku straha, kak anda nebi ložu prestrašila? Ter još na komu bude to zpeljano? Na Matjaši Matihu, čoveku vsakomu kakti pošete jak poznati, koji je vu svojoj dobroti Ivanu ondi zaslugu pribavil, gda go već v škrat njez noga mući od zloćestoga činav odvrul!

Stane iz postelje i pićme se pobžno dragomu Bogu moliti, da bi vu svojoj prevelikoj dobroti njez noga mući od zloćestoga činav odvrul!

Pogledajeć na njega, prič ni joj se, kak da bi vu sru obrvami i rukami stiskal, da mu gibajuć se vu stalice fantijivost izgovarjaju.

Zabidav je istala pokoja. Ako ju je sen za nekoliko minut i preobladal, stršna senja ju je s nora prebudila tak, da je v škrat na ves glas zbog straha zaviknuia.

Tak je napokon i svitalo. Liza po svojoj navadi zviš si svojim šnekom navadno molitve i sede si za svojim poslom.

Bilo je već mrti deset var pred poldan; gda se je Ivan iz sna prebudil. Vezda si na njem vsi znameniti pravoga i podpunoga pjanca mogel opaziti. Ruke mu drću, zedja ga mori, oči vužgaue, lice čeleno, a teška glavobolja nela mu glavu zignuti; jednom rećjum mlad, jak i zdrav čovek. na celom telu je tak iznemogel, da su mu noge sklicale.

Zabrinuta žena hotela je, da barem vu uććem nezahvalnomu muću olehkoti nevogden

položiti, i zato mu je podala kupicu hladne vode, da se žujom malo razhladi.

„Kaj je to?“ zapita ju Ivan grubim i hrapavim glasom. „Ja vode ne trebam, popiju ti sama; idi mi rajši vu krému po pol litre žganice, ako peneze imas.“

„Ja peneze neimam,“ rekla je odla no Roza. „Znaš da bi i vse imali peneze, nebi ti niti krajevca za žganicu dala. Na! vze mi izpi ovu kupicu friške vode, ona te razhladi, a onda budem stobom pametnu i razboritu reč pregovorila.“

Sirota žena bila si je oštro naprevzela vse vupotrebiti, da svojega na zločestem putu idućega muža, već na kraju propasti st ječega oslobodi.

Ivan je čudnovito p gledal svoju ženu; izvanredno mu se činilo, kaj ova prav vezla tak odvražno žujim govori, kak ješ nigdar prvije vu svojoj blagoj krotkosti govorila nije. On vze me kupicu očevidnu drhtajućom rukom, izpije vodu i poda kupicu nazad ženi, da ju postavi na svoje mrste.

Roza sede na postelju poleg svojega muža i počme ozbilju m glasom i pogledom ovak mu govoriti: „Ivan, ja sam ti već zavlajna hotela nekaj povedati, ali se nisam ufala. Ti najbolje znaš, da već od du e vrenena nisi proti meni i našem detetu dober bi, kak se već pravomu miži i otcu pristoji. Ja ti andu nisam zato govorila, ar sam se tučnja bojala. Ali denes se već više nebim za mene, već jedino za tebe, zato me prav vezla morš poslušati.“

„No govori andu,“ reče Ivan nestrpljivo. „Kaj mi džš celo produčivo? Govori kaj imas povedati, ali ti već napro velim, čuvj svoju ženu!“

„Kaj ne Ivo,“ govorila je Roza dalje mirno i kratko, ti se dobro zmišljajvas, da prvije nego sam za tebe pola, jeden črugi hotel me je za ženu imati. Ja onoga nisam mogla trpeti, a najviše zato, ar nije imal nikakve vere, bil je bezbožni i rad je hodil vu krému. On se je na me j ko razsrdil, ar sam ga odbila i zakle se, da bude i mene i moju decu v nesreću spravil, ako tak a za drugoga pošla budem. Ja sam se smejala nad njegovom fantijovostju i mislila sam, da bude mene on na skoro zaboravil i drugu koju devojku za ženu izprosil. Ali on se do denes još č-nil nije. Prva ljeta miš žen tbe, gda smo još srečni bili i zadovoljni, zaboravila sam čisto na njega i njegovu grožnju, ar je vu nekakov varaš otišil, a vezda se je opet povrnu.“

„No,“ zapital je opet Ivan „kak jeli je svoju grožnju izpunil?“

„Je, on je svoju grožnju izpunil, i još ju vsaki dan izpunjuje a to je Stefan Britič!“

Ivana su ove reči iznenadile. Malo je zamisljen bil, nu na hitro se je domislil i rekel: „Žena, ti neznš kaj govoris, Stefan Britič je moj najbolji pajdaš i pijatelj.“

„A ja opet velim, nastavi odvražo Roza: „Stefan je moj i tvoj najveći neprijatelj. Reči mi prosim te, vezda su već tri ljeta tomu, gdo te je navčil vezda vu ovu a onda pak vu onu krému tako gustokrat navračati se?“

Gdo te je od cirke i svete pob žnosti nasvim odvnu? Gdo je već više meseci stobom vsaku noć vu družtvu i neđa ti mira. dok se neopiš i ono malo zslužene pače, kaj bi za naše zderživanje tak stno potrebovali, do zadnjega kraja ra nepotrošiš? A najzadnje, gdo ti je dal taj zlúčesti tolnac, da vse naše pohžtvo pak i moje vanjške i blazine židovu prodajes, a peneze pri pilo i klatih pctrošiš? Ti znaš isto tak dobru kak i ja! To je vse Stefan on lopov učinil!“

Ivan nije ni reči prgovoril, a žena mu nastavi ovak: „On je bil zrok vsekolike nesreće naše, kaj ti neviš, da on stobom

po svojoj volji prav kak s malenim detetom gospoduje; on je prez dvojbe takaj včiani, da te je Matjaš špan odpustil.“

Ovo ime jako je Ivana začaulo i on hitro podignjenom glasom reče: „Toga imena da mi već nespomenes!“

„A zakaj?“ zapita Roza „Ti si ga navek hvalil, kakti poštenoga i milosrdnoga čoveka a ja za ceo znam, da nigdo drugi kak Stefan je vržuju vu trojem sreću proti Matjašu zodežgal.“

„Ženi! očeri se Ivan na Rozu „Više niti reči od Matjaša, ar drugi bu zlo stobom.“

Dalje sledi.

POPITNICA.

Či svim je tak po volji,
Ja primem čaicu,
Da bumo dobre volje,
Napijem zdravien.
Najjal i nazlob zgine,
Sva pustimo na stran.
Ar malo je istine
I tak je šala van.

Pravica je to stajen,
Bog živi vno go let
I hiže gospodar
Pajdaštva ljubien evel!
O draga čaša,
A gdo te nebi spil?!
Aldujuć srea naša,
Da bi se sveta vžil.

Bog živi naš i naše,
Ki dobro nam žele
Ter podignimo čaše,
Ar srea nam ve!
Kompanija slavna
Naj žive vno go let!
Naj zgine naš-prol jalna
I s njom neprilike.

A kaj jošreči hoću,
Neg opet živi Bog.
Gospodu tu sedeću!
Želim i srea mog.
Tak vu to ime pijmo,
Da bumo veseli,
Ter čaše vun zpraznimo
Da bumo gjejerni.

KAJ JE NOVOGA ?

Novi fiskalijus

Vu Čakovec bude 1-ga szeptembra o vo leto G. Dr. Bardič Gyögy, gospona Ziegler Kálmán kr. notariuša namestnik, fiskalijusku kancelariju odprl. Kancelarija mu bude na gavnim placu, vu Dr. Krasovetz Ignacovoj hiži.

Sodavoda.

Na odredbu austrijanskoga ministeriu na dobil je zdravstveni odbor naob, da revizitira ter konstatira, jeli je vezdašaja sodavoda, koja se po apotekah i po posebnih fabrikah pripravja, za človečinstvo zdrav napitek. Taj zdravstveni odbor izkazal je, da je vu nekojih sodafabrikah pripravljena voda škodljiva ter je nadlje igavil, da se ima os bito pačiti, iz kakove materije su napravljene glave sifonov, a ima med njimi škodljivih. Čuvajmo se sode, pijmo čiste vode!

Ferencz József vu Berlinu.

Naš kralj Ferencz József, kak smo već n zdavnji spomenuli, odputoval je vu Berlin, da pohodi nemškoga cesara Wilhelma. 13 augustusa prijel je Wilhelmu Ferencz Józsefa s takovom paradom, koja se tak brzo niti opisati n da Vu Berlinu delati su priprave još dugo pred doštajem naš ga kraja, celi Berlin, svi najviši građanski i vojnički dočojanstveniki bili su službeno vu podpunoj parad, i po svih me-tih, kul je naš kralj putoval, p zdravil ga je pruski narod na jako oduševljeni nač n. Vu Berlinu jak niti kraju niti konca velikim i sjajnim svečanostim, koje su se pripravljale na č st Ferencz Józsefa. Nam je to vugodno čuti, da si na Prusja s tolikom ljubavju prije nje našega vlad ra, vu tom vidi nam se garancija budućega mira eur pejskoga, ar neverujem, da bi se što poduhal na naš vudeti, dok smo vu prijateljstvu mo ne Prusije Bog poživi vlad re, Wilhelma i Ferencz Józsefa, daj da njihovo prijateljstvo trajno bude ter nam mira osigura!

Nova vera.

Vu Ruskoj, poimence vu B snaji, Ivanovski, Antonovski blizu Ode-se nastala je jedna nova verska sekta (sledba), koja se jako po okolici širi. Sle benikov ovih glavna je vera ta, da bude svet nakoro p opil i zato svaki naj se pripravja na najskoriju

smrt. Vu to ime svake subote legnu se vu k tomu pripravljene rake (leše), nažu oko njih sveće ter izmole i izpovejavu spored mrtvečke p pevke, koje se navadno pri rekvenju nad mrtvecem mole i popejavu. Potlam ovak objavljene služb božje (kak oni misle) obdržavaju t ki uskrisenje t. j. gori stajaje, p i čem se baš na ruski način vžuju žganice ter najviše njih do črne zemlje napiju Boruči lepa je to vera, čisto pise k okolnostim devetnaestoga stoletja!

Novi beteg.

Ljudstva potvrđeno je najvećkšemu broju svakoakih betegov, a st bi misli, da se povrh vngobrojnih človečjih betegov još i novi, do vezda nepoznati betegi pojavjati bi mogli. Bečki doktori odkrili su nezdavnja jeden čisto novi očni beteg, kojega do vezda ljudstvo nije imalo. Pri tom betegu veče otče očna kožica (lupina), na kojoj se naprave mali beli na kupu stojeći fleki, oko gubi pomalo svoju već vidu, a ako se beteg dalje ši i, onda jakost vida sve dalje prestaje, dok nazadnje čisto se izgubi. Beteg taj je andu pogibeljen a traje po dva tjedna. Postanek njegov i pravu bitnost njegovu doktori još n su do vezda konstatirati mogli, pa zbog toga niti n su j š čisto sigurni vu vraćenju istoga.

Omladnje starosti.

Psalj smu nezdavnja, kak je doktor Brown Seguard vu Francuzkoj na to došel, kak se more stari i znemogli človek sa upricanjem stanovite materije napravljene od malih četeronožnih živinah na novu jakost i dugše življenje pobuditi. Ovaj na in u pricanja probal je i naš doktor Szykszay Sandor gasoviti op rator vu Budapeštu na dveh starih i oslabj nih areštantih. I nut čudnoviti je bil uspeh Areštant stari, koj do vezda komaj je samo po bat nah hodil, hitil je pr. tretjem upricanju batinu na stran ter vezda čisto ravno i lelko hodi, apetit pak dobil je takov, da mu areštantska košta niti s daleka nije dosta. Istoak čuti se i on drugi, na kojem je dr. Szykszay proba napravil Ovak to prjavlja službeni doktorski list „Hetí Semle“ zvani.

Veliki ra-un.

Nadvojvoda Albrecht bavil se je vu hotelu „Hungaria“ zvanom vu Gyulafehérváru dva dana. Siroko je visoki gost oči odprl, kada mu je dugi dan kelner račun donesel; za kvartir i strošek za dva dana 1870 forintov iznašel je taj račun. Nadvojvoda izplatil je mirno celi račun, nego kak čujemo čisto mu je gistuš prešel va taj hotel ikada već doju. Istina, ima pri nis više tak nezdušnih krémov; koji ako bas ne na jezera, nu na spodobni način znaju goste podbriti!

Novi kanon.

Vu Pilsenu napravili su nezdavnja probu s novim kanonom (štukom). Taj je napravljen iz ležane ceeli, kaliber mu ima 7 centimetrov, more odhit ti 4 kilogramm težu kuglu, s kojom predere 14 centimetrov debčvu železnu ili oca natu pošu. Gavno je, da svaku minutu more dvadesetkrat streliti. Evo opet jeden korak dalje va ljudomorskoj znanosti!

Skupa kola.

Vele, da je baron Rothschild imal tak lep železnički vagon za svoju osobu, koj mu vu Europi nije para bilo. Vezda čtamo iz B. U. da se je naš minister Baross Gabor dal napraviti za se, koj bud: i vu lep ti i va svoj prikladnosti Rothschi dovoga daleko na tkiril. O aj vagon imal bude vu sebi sve prikladnosti, kaje najme za putnika potrebno a košta 60 jezera forintov. Huh! to je birmec skupa kočija!

Kobilari.

Vu pokrajini segedinskoj, gde su kobilice sve setve pustošiti začele, pojavile su se nekakve vodene vtice, koje po medijumskom narečju najbrže za kobilice re imenovati moramo. Ove vtice spustile su se na velike ravnice, gde su kobilice na milijune svoje gospodarstvo začele tirati, ter su za kratki čas tak nepozvane te goste stebile, da jim je komaj treg ostalo. Čele goste imali su ti vtiči ovde, a kada su tu obavile, onda su se digle vu drugu pokrajinu i tam istotak se gostile s kobilicami.

Napredak vu medicini.

Vu medicinskoj znanosti opet je jedan korak napravljen. Znano je ranije, da su dovezda doktori težko vračli betege srđene. Vezda je jedan mladi doktor vu Bologni Salaghi zvani prenašel takovu mašinu, spravu, pomćuju koje čisto je lahko vračli ovaj pogibeljni beteg. Presudjenje ove stvar prepušćamo našoj gospodi doktorom; oni budu kak strukovnjaki vu tom poslu najtošji sud izreči megl!

Nekaj za kratek čas.

Nekoj dvorjanik pri jednom grofu vu sluzbi, čul je kak ja jeden krat grofica vu svojoj gizdosti rekia: „Med ljudni smo mi pieinentiši porcelan, purgari su cinasta posuda, a muži i družina su prosti zagorski lonci.

Ne dugo zatim nu grofica nalazi, da otde vu vrt, gde je dojka s mladim govčicom, kojega je popije, pod drevom vu hladu sedeća, te joj reče, da dete k njoj gore domse.

Dvorjanik otile i reče d jki: „Čijes ti zemljan štucle, nisi toga falace porcelana gore v grad k porculnuskj ziele.

— Dijak: Kelner! Nije bi denes popoldan moj priatelj Fujtas ovde?

— Kein r: (Sj prem sljavaj čij) Fujtas Fujtas-je, bil je baš je sad mačo prije platil i otišel.

Dijak: „Patil je? — Onda to Fujtas nije bil.“

Dva vlahi dođu k jednomu židovu, koji je na zalog penze posudjuval. Dobro jutro! veli jeden, ja treban pet forinti, ovde je moj kaput vu zaloga za interes ti dam pet forinti na pet forinti. — Židov si malo pre mi lava i vreme iz žipa petoču. „Dobro! veli na to, evo su ti — s'čij kaput.“ Vlah kaput slede i preda židovu — „Sida pazi!“ veli židov. Ja ti na tvoji kaput ovde podstijem pet forinti a ti mi imiš pet forinti interes platiti. Kajti psk je navada, da se interes odmah od glavnice stegne, tak si ja ove pet forinti odmah za interes vzemem, a ti mi sad v kštin vihu pet forinti podpišiš. „Vlah gleda ospanjen, ter obrnuvi se proti svjemu prijatelju reče: Tad neimam kaputani penze, a židov ima pravo“.

Magjarska slovnica.

Razgovori od bala.

Beszelgetések a bálról.

— Idimo vu bal.
Menjünk a bálya.
— Kmica je, bi bilo dobro, da bi nam sluga s lampašem svetl.
Sötét van, jó volna, ha a szolgál a lámpával világítana nekünk.
— Janesi, hočite naprvo, i pazite, da nas v blato nezapelate.
Janesi, jöj e öre, és vigyázz, hogy a sárba ne vezess be minket.

— Ja vre čujem muziku.
Én már hallom a zenét.
— Bude li vnojo ljudstva ovde?
Lesz-e sok ember itt?
— Za sigurro, cele selo bude ovde.
Bizonyosan, az egész falu itt lesz.
— Kak ja stam, s'm dođu svi naš bogataši.
Amint én gondoltam, ide jön a mi valammenyi gazdagnok.
— Bude li gospon notarius ovde sa svojom gospon i l'ćkom?
Vajjon itt lesz-e a jegyző ur az ő feleségével és leányával?
— Zsigurno budu došli.
Bizonyosan meg fognak jönni.
— Kaj pak naš gospon n'vučitelj?
Hát a mi tanító urunk?
— Oni ne ostaneju doma, ar se radi med nami zabavljaju?
Ő nem marad otthon, mert szeret köztünk mulatni.
— Kaj pak gospon kapelan?
Hát a káplán ur?
— Oni sa još mladi, zakaj nebi med došji?
Ő még fiatal, miért ne jönne közibénk?
— P'čili su vre p'stati.
E kezdék már táncolni.
— Jedna pl'sa tojja kak druga.
Egyik jobban táncol mint a másik.
— Kaj se mene dotiče, ja vnojo nemam za plesanje.
A mi engem illet, én nem törődöm sokat a táncozással.
— To je dugovanje za mlade ljude.
Ez a dolog a fiatalok számára való.
— Straz je pred vratu, jeli budu nas nutri puštili?
Az ő az ajtó előtt van, beeresztenek-e bennünket?
— Pa zakaj nebi? In je bal za plaću.
Aztán miért n? Hsz a bál fizetésért van.
Kaj t eba platiš?
Mit kell fizetni?
— Čterdeset krajcarov.
Negyven krajczárt.
— Ovdi su p'nezli.
Itt van a pénz.
— Naj d stoju nutri iti.
Tessék bemenni.

„The Gresham“

Pri „The Gresham“, zvanom londonskom družtvu (vu Čakovu je upravničtvo pri Graneru Zticarnu), je m'čij život osigurati. Točist plati, gdi si h'čij život osigurati, po letu veku ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoče da dob, p'kško bi vumil, he b'm imenulo družtvo rplati onu svotu, na koju je bil isti osiguren, ili ako doživi n. p. 15-20 let, njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moč život ženah i dečah osigurati. Ovo družtvo ima svoje glavno upravničtvo vu Bulesti.

LOTERIJA. Bpešt 11. augustuša 1889. **70 65 32 25 2**

Gabona árak. — Cena žitka.

I m. mázsa.	I m. cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	7	40 --
Zab	Zob	6	---
Rozs	Kruž	6	---
Kukoricza	Kuruzza	5	25 --
Árpa	Jecmen	6	---
Fehér bab	Grab beli	7	75 --
Sárga »	» zuti	7	25 --
Vegyes »	» zmėsán	5	75 --

3411 tkvi szán 89-

Arveresi hirdelményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírószék, mint telekkönyvi hatóság közbiré tesz, hogy Varga Lajos ügyvéd végrehajthatónak Verbáncz Mónika mácskovezi lakos végrehajtást szenvedő elleni 59 frt 40 kr. tők-követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kánizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. jbiróság) területén lévő a Senkovezi 14 sztkvben felvett ingatlanokból Verbáncz Monikát illető $\frac{1}{6}$ részére v. m. 21 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részre 116 frt, 163 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részére 108 frt, 281 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részére 38 frt, 295 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részére 63 frt, 318 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részére 40 frt, 323 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részére 94 frt, 324 hrsz. a $\frac{1}{6}$ részére 77 frtra becsült ingatlanokra az arve.ét 536 f. tban ezennel megállapított kikiltáti árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi szeptember hó 2 ik napján d u. 3 óraker a Senkovezi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiltáti áron alól is eladatni fog.

Arve ezni szárdéközők tartoznak az ingatlanok beszárának 10 % -át vagyis 11 frt 60 kr, 10 frt 80 kr, 3 frt 80 kr, 6 frt 30 kr, 4 frt, 9 frt 40 kr, és 7 frt 70 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jzletett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyaán 1889. július 20-án.
A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság. 1007.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Alulírott kereskedésébe egy fiú TANONCZ-nak azonnal felvétetik.
 Bővebb értesítést a kereskedésemben.
 1008 1-1 **TÓDOR JÓZSEF.**
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Alulírott vaskereskedésébe egy magyarul és horvátul beszélő TANONCZ azonnal felvétetik.
 Pri nize podpisanomu željeznomu trgovcu more jeden
VUCENIK (INUS)
 mesto dobiti, koj magjarski i horvatski govori.
BERNYÁK KÁROLY,
 1010 1-1 kereskedő
 TRGOVEC.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró ág, mint telékönyvi hatóság közölni teszi, hogy Zsófia Henrik csáktornyai lakos végrehajtónak Kollacz Bálint lípótvári fejezecz végrehajtást szenvedő elleni 50 ft 16 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy kanizsai kir. törvényszék, (a csáktornyai kir. járásbíró) területén lévő, 7-ik hegykerületi 58. sz. tjkben 90. hrsz. a. felvett ingatlanra az árverést 606 forintban ezzel megállapított kiküldési árban elendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889-ik évi szeptember hó 23-ik napján d. e. 10 órákor a 7-ik hegykerületi község házánál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladtni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 60 ft 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes é ték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezése ől kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyán, a kir. bíróság, mint tkvi hatóságnál 1889. július hó 11-én. 1006

2562 tkvi szám 89.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közli ró teszi, hogy az alsó lendvai takarékpénztár végrehajtónak Levácsics János és Pál m. szerdahelyi végrehajtást szenvedő elleni 85 ft 60 krt követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy kanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő, a m. szerdahelyi 13. tk. 14. hrsz. a. 22 ft; 1292. hrsz. a. 38 ft, 1675 hrsz. a. 6 ft; 1800. hrsz. a. 34 ft, 1881 hrsz. a. 55 ft, 2545. hrsz. a. 25 ft ft, 2536. hrsz. a. 29 ft, 2531. hrsz. a. 34 ft, a m. szerdahelyi 701. tkv 1226. hrsz. a. 47 ft-ra becsült ingatlanokra elrendelték, va-

lamint első sorban a m. szerdahelyi 13. sz. tjkben C. I sor sz. a. Levácsics János járára bekebelezett és 100 ft-ra becsült szolgalmi jog is az árverést 450 ftban emzmel megállapított kiküldési árban elendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi augusztus hó 29-ik napján d. e. 10 órákor a m. szerdahelyi község házánál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladtni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 2 ft 20 krt, 3 ft 80 krt, 60 krt, 3 ft 40 krt, 5 ft 50 krt, 2 ft 50 krt, 2 ft 90 krt, 3 ft 40 krt és 4 ft 70 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezése ről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyán, 1889. évi június hó 1-ső napján.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság. 1004

2903 tkvi szám 89.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közölni teszi, hogy Zsolnogyi Árpád árvtartó végrehajtónak Kozjék István vég elhajást szenvedő elleni 155 ft tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagy kanizsai kir. bíróság területén lévő a szárszékveszi 66 tk. 59 hrsz. a. 106 ft-ra becsült egész ingatlanra, a szárszékveszi 68 tk. 174 hrsz. a. 490 ft-ra becsült egész ingatlanra, a szárszékveszi 12 tk. 12/b hrsz. a. felére 483 ft, 81/a hrsz. a. felére 29 ft-ra, 92 hrsz. a. felére 195 ft, 113 b hrsz. a. felére 202 ft, 134/a hrsz. a. felére 155 ft, 135/a hrsz. a. felére 133 ft, 167/b hrsz. a. felére 76 ft, 176/b hrsz. a. felére 46 ft, 195/a hrsz. a. felére 38 ft, 235/a hrsz. a. fel. 106 ft b esetében az árverést elendelte,

és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1889. évi szeptember hó 12-ik napján d. e. 10 órákor a szárszékveszi bír. házánál megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladtni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 10 ft 60 krt, 49 ft, 48 ft 30 kr, 5 ft 90 kr, 19 ft 50 kr, 20 ft 10 kr, 15 ft 50 kr, 13 ft 30 kr, 7 ft 60 kr, 4 ft 60 kr, 3 ft 80 kr, 10 ft 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezése ről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Csáktornyán, a kir. bíróság, mint tkvi hatóságnál 1889. évi június hó 20-án. 1005.

458889. szám.

Arverési hirdetmény.

A'ulirt az 1881. évi LX. t. cz. 103. §-a értelmében közölni teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíró ág 3102/89. számú végzése által Petrics Jakab cödöttömögéhez tartozó 844 ft 4 kr. névértékű követelések nyilvános árverésen leendő eladtnak elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Stridón leendő eszközölésére 1889. augusztus hó 30-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett követelések becsáron alól is készpénzfizetés mellett eladtni fognak

A követelések fennállásáért, ugy behajtásáért cödöttömög szavatosságot nem vállal.

A követelések jegyzéke alulirotnál bármikor betekinthező.

Csáktornyán, 1889. évi augusztus hó 16-án.

1003 MOLNÁR JOZSEF.

Máriacelli gyomorcsöppek.
Külön hatású szer a gyomor minden betegségeiben.
Védleget.
Földművelés, étvágyhiány, gyomorgyöngöcs, rossz illatú belékelés, hányinger, savanyú felhőfűzés, köhögés, gyomorhurut, gyomorégés, homok és darabkészes, túlságos nyálkázás, székrekedés, székvesztés, hányás, felfúvódás, gyomoreredő, gyomorégetés, székrekedés, a gyomornak ételével és italokkal való telítettség, elzártság, légszomj, az aranyeres lántalmak esetében.
Egy üveggel árá használtni utána illással együtt 40 kr. Kettes pulczé 70 kr.
Központi székhely: Bédy Károly gyógyszerész által Krematorban (M. városzág).
Kapható minden gyógyszerárban.
Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppet sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeleit minden üveggel páros, a tenli védjegyzettel ellátott borítékra kell figyelni. A hamisítványok használata után sokan meg kell jegyezni, hogy az Krematorban Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.
V. l. di minőségben kapható: Zógeréban Ant. irgalmasszerűek gyógyszerárban. Csornak József gyógyszer. Hező Sándor gyógyszer. Kátke Ant. E. gyógyszer. Pódi József gyógyszer. Pospósi S. gyógyszer. N.-Kantusan Prager. B. gyógyszer. Kápróczka, Werli Miksa gyógyszer. Erdárban Ludberg, Komberg József gyógyszer. Munkasombart, Böles B. gyógyszer. Pregrada, B. únski Hippolyt. gyógyszer. Szt.-György, Poltschek R. gyógyszer. (Hatarvidék.)

Katonai előkészítő iskola
BUDAPESTEN
Deák Ferencz-utczán 11. sz.
Katonai előkészítő iskolában folyó évi július hóban újabb egy éves önkéntesi tanfolyam nyílik oly ifjak számára, kik középiskolát nem végeztek. Vidéki növendékek felvételnek mint magántanulók és oda haza tanulhatnak.
Október 1-től tényleg szolgáló egy éves önkéntesek teljes ellátásra jelöltetnek és kelő oktatásban részesülnek — Bővebb felvilágosítás program által szereshető.
SOMOGYI VILMOS igazgató.
960 7-10

Rechnitz J. tánciskolája.
Tisztelettel van szerencsém a t. szülők és a tánczenítésben résztvevő szándékozók szives tudomására hozni, hogy miután már ittartózkodásom és a
TÁNCZTANÍTÁS
megkezdése tetemes kiadásba kerül, ennél fogva elhatároztam — a tánczenítés menell tömegesebb igénybevétele végett — a tanítási díjat 3 ft-ra leszállítani.
Kérem tehát a n. é. közönséget a valóban rendkívüli alkalmat illetve jutányos díjat felhasználni — és mennél számosabban beiratkozni. A beiratkozások lakásomon: HATTYUSZÁLLODA 6. sz. alatt eszközöltetnek.
Tisztelettel
RECHNITZ J. JOZSEF
1009 tánczenítész.